

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Vera Toma,
reprezentată de avocatul Grigore Ciubuc,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată
depusă de Vera Toma împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu
privire la obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil și
restituirea cheltuielilor de judecată,

împotriva din 21 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău

*(Dosarul nr. 3ra-1345/22
NR. PIGD 2-20149173-01-3ra-29122022)*

Admisibilitatea recursului depus până la 01 septembrie 2023;
Neglijența de prezentare a datelor incomplete drept excepție de aplicare a
efectelor retragerii actului administrativ pentru trecut (art. 143 alin. (3) din
Codul administrativ).

Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, jud. T. Avasiloaie
Curtea de Apel Chișinău, jud. A. Minciuna, V. Negru, E. Palanciuc

16 octombrie 2024

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat de Vera Toma, reprezentată de avocatul Grigore Ciubuc

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Ion Malanciuc,

Diana Stănilă, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 26 noiembrie 2020, Vera Toma a înaintat în instanța de judecată acțiune împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la anularea răspunsului Casei Teritoriale Asigurări Sociale Bălți nr. X-01/09-6995 din 17.09.2020, a răspunsurilor Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. T-110/20 din 21.02.2020 și nr. T-2245/20 din 10.11.2020; obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale să emită un act administrativ individual, prin care să dispună recalcularea și achitarea pensiei în cuantum de 80% din salariul judecătorului în exercițiu al Curții de Apel pe perioada de la 01 septembrie 2005 până la 14 martie 2014 și în cuantum de 80% din salariul judecătorului în exercițiu al Curții Supreme de Justiție, începând cu 15 martie 2014, cu achitarea diferenței de plată până la 01 septembrie 2020 și stabilirea pensiei în continuare pe toată perioada de pensionare în cuantum de 80% din salariul judecătorului în exercițiu al Curții Supreme de Justiție; încasarea cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea acțiunii înaintate reclamanta a indicat că, la 20 ianuarie 2020, a depus la Casa Națională de Asigurări Sociale (CNAS) o cerere, înregistrată cu nr. de intrare T-110/20, prin care a solicitat stabilirea pensiei pentru vechimea în muncă de judecător de la data de 01 septembrie 2005, ținând cont și de vechimea în muncă, stabilită prin diploma de studii superioare (1972-1977), cu recalcularea pensiei pe toată perioada de timp achitată și pe viitor în cuantum de 80%, prezentând personal, la depunerea cererii la CNAS, copia diplomei de studii la Universitatea de Stat Chișinău.

3. Reclamanta a notat că, la 21 februarie 2020, șeful Direcției generale control și aplicare a legislației pentru drepturi sociale din cadrul CNAS, Svetlana Vecvert, i-a expediat răspunsul cu nr. T-110/20, prin care a informat-o că, conform prevederilor legale, studiile superioare la secția de zi în instituțiile de învățământ superior se confirmă prin diplomă sau certificat de arhivă cu privire la perioada și absolvire a studiilor, și deoarece la stabilirea pensiei nu a fost prezentată diploma, temei de a reexamina

cuantumul pensiei pentru vechime în muncă ca judecător de la data stabilirii inițiale a pensiei, nu este. Totodată, i s-a recomandat să depună o cerere la Casa Teritorială de Asigurări Sociale de la locul de trai pentru examinarea posibilității reexaminării pensiei pentru vechimea în muncă ca judecător, prezentând diploma de studii în original și copie, iar acest răspuns reclamanta l-a recepționat prin intermediul oficiului poștal la 25 februarie 2020.

4. Reclamanta a comunicat faptul că, în legătură cu starea de pandemie, la 07 august 2020, a expediat în adresa Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Bălți, printr-o scrisoare recomandată, o cerere, prin care a solicitat recalcularea pensiei în cuantum de 80% din salariul judecătorului Curții de Apel în exercițiu pe perioada din 01 septembrie 2005 până la 15 martie 2014 și de 80% din salariul judecătorului în exercițiu al Curții Supreme de Justiție începând cu 15 martie 2014, cu achitarea diferenței de plată, ce nu i-a fost achitată până la moment, stabilirea pensiei în continuare în cuantum de 80% din salariul judecătorului în exercițiu al Curții Supreme de Justiție, în conformitate cu art. 32 din Legea nr. 544 din 20.07.1995 cu privire la statutul judecătorului (cu modificările și completările ulterioare).

5. La fel, a indicat că prin răspunsul CTAS Bălți nr.X-01/09-6995 din 17 septembrie 2020, i s-a comunicat că „în baza cererii depuse la 26 august 2020 (cererea-tip/ și actelor anexate (copia diplomei de studii superioare) a fost efectuată reexaminarea pensiei, cuantumul acesteia, începând cu 01 septembrie 2020 fiind stabilit în proporție de 80% din salariul de bază plus majorare pentru gradul de calificare pentru o vechime în muncă de 31,9 ani”.

6. Reclamanta consideră acest răspuns al CTAS Bălți neîntemeiat și ilegal din motiv că la data adresării pentru stabilirea pensiei a prezentat două carnete de muncă, ambele carnete de muncă conțin inscripția: studii superioare, profesia, specialitatea drept, cap. III Studii - Universitatea de Stat „V.I.Lenin” din Chișinău, actul - Diplomă A-I N: 206718 iulie 1977.

7. Invocând prevederile art. 50 alin. (1) lit. e) al. Legii nr. 156 din 14.10.1998 privind sistemul public de pensii, reclamanta a menționat că la 01 septembrie 2005, vechimea în muncă a dânzei constituia, conform înscrierilor din cametele de muncă - 31,9 ani (fapt recunoscut și menționat de către CTAS Bălți în răspunsul nr.X-01/09-6995 din 17 septembrie 2020), dintre care 12 ani și 6 luni în calitate de judecător.

8. Astfel, potrivit reclamantei, din motive neclare, autoritățile competente i-au stabilit pensia pentru vechime în muncă (potrivit răspunsului cu nr. T-110/20) în mărime de 70% față de salariul de funcție a

unui judecător al Curtii de Apel, excluzând fără nicio explicație 4 ani și 9 luni de zile - perioada studiilor la facultatea de drept a Universității de Stat din Chișinău.

9. Respectiv, reclamanta nu poartă nicio vină pentru faptul că, la stabilirea inițială a pensiei, cât și ulterior la recalcularea ei, i s-a achitat o pensie mai mică decât urma să-i fie achitată. De asemenea, reține că potrivit legislației actul de bază, care confirmă vechimea în muncă, este carnetul de muncă, în care există inscripția despre studiile superioare la secția de zi a Universității de Stat din Chișinău în anii 1972-1977.

10. Totodată, Vera Toma consideră că CNAS și CTAS Bălți au o percepție eronată, că în Republica Moldova un judecător poate să fie numit în funcție și fără studii superioare juridice, prin urmare, eroarea în cauză este pe seama autorităților competente ale statului, care actualmente o pedepsesc arbitrar și i-au recalculat pensia începând numai cu 01 septembrie 2020, deși, corect și legal, ar trebui să facă aceasta începând cu 01.09.2005.

11. Reclamanta a subliniat faptul că, după demisionarea sa din funcția de membru al Consiliului Superior al Magistraturii, în legătură cu plecarea la pensie - 14 martie 2018, conform cerințelor legale, a depus la 16 martie 2018 la CTAS Bălți actele necesare pentru recalcularea pensiei, solicitând în baza art. 24/1 al. (4) al Legii nr. 544 din 20.07.1995 cu privire la statutul judecătorului, să-i fie recalculată pensia în mărime de 80% din salariul mediu lunar la nivelul salariului judecătorului Curtii Supreme de Justiție.

12. În așa mod, având la momentul demisionării, 14 martie 2018, o vechime în muncă totală (chiar și fără cei 4 ani și 9 luni de studii la Universitatea de Stat) de 39 ani 6 luni, dintre care 25 de ani în funcția de judecător, CTAS Bălți i-a efectuat calculul, stabilindu-i, după cum a aflat ulterior reclamanta, iarăși eronat, pensia în quantum numai de 76% din salariul judecătorului în exercițiu al Curtii Supreme de Justiție, dar nu de 80%. Astfel, și de data aceasta, inexplicabil și neîntemeiat, i-a fost încălcat dreptul la pensie în mărimea prevăzută de art. 32 al Legii cu privire la statutul judecătorului - 80% din salariul mediu lunar al judecătorului în exercițiu.

13. În sensul dat, la 08 octombrie 2020, reclamanta a depus la Casa Națională de Asigurări Sociale o cerere prealabilă prin care, invocând argumentele expuse supra, a solicitat să fie anulate, ca ilegale, răspunsurile CNAS nr. T-110/20 din 21 februarie 2020 și al CTAS Bălți nr. X-01/09-6995 din 17 septembrie 2020 și să fie emis un act administrativ individual, conform căruia să fie dispusă recalcularea pensiei sale pentru vechime în

muncă în cuantum de 80% din salariul judecătorului Curții de Apel în exercițiu pe perioada din 01 septembrie 2005 până la 15 martie 2014 și de 80% din salariul judecătorului în exercițiu al Curții Supreme de Justiție, începând cu 15 martie 2014, cu achitarea diferenței de plată, ce nu i-a fost achitată până la moment, și stabilirea pensiei în continuare pe toată perioada de pensionare în cuantum de 80% din salariul judecătorului în exercițiu al Curții Supreme de Justiție.

14. Potrivit răspunsului CNAS nr. T-2245/20 din 10 noiembrie 2020, recepționat de reclamantă prin intermediul oficiului poștal la 12 noiembrie 2020, cererea prealabilă a fost respinsă.

15. Reclamanta consideră că, răspunsul oferit de către CNAS este ilegal din motiv că pensia pentru vechime în muncă i-a fost stabilită în septembrie 2005 de către o comisie a Ministerului Justiției, ce era competentă la acel moment de stabilirea pensiei judecătorilor, care printr-o eroare nu a luat în calcul perioadă de studii superioare la secția de zi în stagiul general de muncă la stabilirea cuantumului pensiei sale, deși, în carnetul de muncă de tip nou, unitatea emitentă fiind chiar Ministerul Justiției, la filele 4 și 5 există înscrisul despre studiile sale la secția de zi a Facultății de Drept a Universității de Stat din Chișinău, pe care a absolvit-o în iulie 1977 (diploma A-I nr.206718), iar în dosarul personal era anexată copia diplomei.

16. Cu referire la pct. 1 și 3 ale Hotărârii Guvernului nr.101 din 30.01.2006 cu privire la pensiile unor categorii de beneficiari, reclamanta a invocat că CNAS, recepționând dosarul său de pensionare, nu a verificat veridicitatea stabilirii pensiei sale de către comisia Ministerului Justiției, or, dacă acest control al veridicității stabilirii pensiei se efectua, CNAS depista eroarea comisă la calcularea stagiului său de muncă și o corecta din oficiu la timp. Astfel, CNAS nu a executat prevederile pct. 3 al Hotărârii Guvernului nr. 101 din 30.01.2006, din care motiv eroarea comisiei Ministerului Justiției la stabilirea pensiei sale a fost corectată abia peste 15 ani la cererea sa și în defavoarea ei, întrucât recalcularea pensiei s-a efectuat începând cu 01 septembrie 2020, și nu din momentul stabilirii pensiei începând cu 01 septembrie 2005.

17. Reclamanta consideră fără nici un dubiu, că această eroare a avut loc din neglijența lucrătorilor CNAS, care nu au verificat veridicitatea stabilirii pensiei sale conform legislației în vigoare.

18. Potrivit reclamantei, la examinarea cererii din 20 ianuarie 2020 privind necesitatea recalculării pensiei, fiind anexată și copia diplomei,

CNAS a încălcat prevederile art. 74 din Codul administrativ, conform căruia dacă petiția ține de competența altei autorități publice, originalul petiției se expediază autorității publice competente în termen de 5 zile lucrătoare de la data înregistrării petiției, fapt despre care petiționarul este informat, însă, conform răspunsului CNAS nr. T-110/20 din 21 februarie 2020, recepționat de către reclamantă la 25 februarie 2020, i s-a recomandat să depună în acest sens o cerere la CTAS Bălți, în loc ca cererea ei să fie expediată la CTAS Bălți spre examinare, conform competenței teritoriale.

19. Cu referire la temeiurile de refuz a recalculării pensiei, invocate de CNAS, reclamanta consideră că o astfel de abordare este incorectă și nu corespunde cadrului legal și jurisprudenței constituționale în domeniul dat, or, după cum a statuat Curtea Constituțională în jurisprudența sa, noile prevederi legale se vor aplica numai pe viitor și numai față de persoanele, care au solicitat acordarea pensiei după intrarea acestora în vigoare, fără a se aduce atingere drepturilor de pensie, stabilite anterior (a se vedea Hotărârea Curții Constituționale nr. 9 din 30.05.2004 și Decizia Curții Constituționale nr. 52 din 27.06.2017, pct. 25).

20. Vera Toma a notat, de asemenea, că în răspunsurile menționate, CNAS susține că, după eliberarea sa din funcția de judecător-membru al CSM, începând cu 15 martie 2018, pensia i-a fost recalculată din salariul majorat al judecătorului Curții Supreme de Justiție, dar nu indică că pensia a fost recalculată în cuantum de 76% din salariul majorat, deși corect urma să fie recalculată în cuantum de 80% din salariul judecătorului Curții Supreme de Justiție în exercițiu, fapt solicitat de către ea și în cererea depusă la 16 martie 2018 la CTAS Bălți.

21. În privința faptului că pârâta își întemeiază răspunsul pe prevederile art. 33 alin. (5) al Legii nr. 156/1998, reclamanta a invocat că această afirmație nu are tangență cu speța dată, or, potrivit art. 33 alin. (1), lit. a) din Legea nr. 156/1998 privind sistemul public de pensii, reexaminarea drepturilor la pensie se efectuează în cazul apariției unor circumstanțe noi, referitoare la stagiul de cotizare, venitul asigurat, ce au avut loc până la acordarea drepturilor la pensie, respectiv, circumstanța, referitoare la stagiul ei de muncă (studiile la secția de zi a Universității de Stat) deși au avut loc până la stabilirea pensiei, aceasta era cunoscută comisiei Ministerului Justiției, or, înscrisul despre studiile superioare în carnetul de muncă exista din momentul întocmirii carnetului de muncă de tip nou, iar extrasul din carnetul de muncă a fost anexat la dosarul de pensionare la momentul stabilirii pensiei, iar după eliberarea din funcție, carnetele de muncă în original au fost transmise Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Bălți.

22. Reclamanta a subliniat că această circumstanță la moment nu este nouă, însă, printr-o eroare, comisia Ministerului Justiției nu a inclus perioada studiilor la Universitate în stagiul său general de muncă și, astfel, cuantumul pensiei a fost stabilit greșit. Mai mult, dosarul personal de judecător al reclamantei, în acea perioadă, se afla la Ministerul Justiției și în el era prezentă copia diplomei sale de studii superioare. În acest context, sunt relevante stipulările pct. 70 al Regulamentului privind modalitatea de calculare a pensiei și modalitatea de confirmare a stagiului de cotizare pentru stabilirea pensiilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 165 din 21.03.2017, art. 2 din Legea nr. 156/1998 privind sistemul public de pensii.

23. Astfel, reclamanta a concluzionat că dreptul la pensie și la recalcularea ei nu se stinge prin prescripție, prin trecerea timpului și din motivele indicate, în opinia ei, instanța de judecată urmează să admită total prezenta cerere de chemare în judecată.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

24. Prin hotărârea din 17 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, acțiunea înaintată de Vera Toma împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la anularea răspunsului Casei Teritoriale Asigurări Sociale nr. X-01/09-6995 din 17 septembrie 2020 și a răspunsului Casei Naționale de Asigurări Sociale T-2245/20 din 10 noiembrie 2020, obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale să emită un act administrativ individual prin care să dispună recalcularea și achitarea pensiei în cuantum de 80% din salariul judecătorului în exercițiu al Curții de Apel pe perioada 01 septembrie 2005 până la 14 martie 2014 și în cuantum de 80% din salariul judecătorului în exercițiu al Curții Supreme de Justiție, începând cu 15 martie 2014 cu achitarea diferenței de plată până la data de 01 septembrie 2020 și stabilirea pensiei în continuare pe toată perioada de pensionare în cuantum de 80% din salariul judecătorului în exercițiu al Curții Supreme de Justiție, încasarea cheltuielilor de judecată, a fost respinsă.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

25. La 08 aprilie 2021, în interiorul termenului prevăzut la art.232 alin.(1) din Codul administrativ, Vera Toma a depus apel nemotivat împotriva hotărârii primei instanțe, iar la 27 mai 2021 a prezentat motivarea apelului.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

26. Prin decizia din 21 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel depusă de Vera Toma și menținută hotărârea din 17 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

27. Curtea de Apel Chișinău a respins ca neîntemeiat argumentul apelantei precum că la stabilirea pensiei pentru vechimea în muncă de judecător de la data de 01 septembrie 2005, nu s-a ținut cont și de vechimea în muncă, stabilită prin diploma de studii superioare la secția zi (1972-1977), motiv pentru care a solicitat recalcularea pensiei pe toată perioada de timp achitată și pe viitor în cuantum de 80%.

28. De asemenea, instanța de apel a menționat că intimata nu i-a inclus apelantei în stagiul de cotizare din perioada 1972-1977, pentru studiile superioare la secția de zi în instituțiile de învățământ superior, din considerentul că aceasta nu a confirmat această perioadă prin diploma în original sau certificat de arhivă cu privire la perioada și absolvirea studiilor, contrar prevederilor pct. 20 din Regulamentul cu privire la modul de calculare și confirmare a stagiului de cotizare pentru stabilirea pensiei aprobat prin Hotărârea de Guvern nr. 417 din 03.05.2000 (redacția 2005). Însuși reclamanta a confirmat că, a prezentat doar copia diplomei de studii, și abia la cererea din 26 august 2020, a prezentat diploma de studii în original, motiv din care prin decizia CTAS Bălți nr. 02/2020/37186 din 01 septembrie 2020, reclamantei i-a fost inclus în stagiul pentru vechimea în muncă perioada de studii la secția de zi a Universității de Stat din Chișinău 01 septembrie 1972 – 27 iunie 1977, fiind recalculată pensia în acest sens, începând cu 01 septembrie 2020, ce se confirmă prin răspunsul CTAS Bălți nr. X-01/09-6995 din 17 septembrie 2020.

29. Astfel, Curtea de Apel Chișinău a stabilit că cererea a fost soluționată de autoritatea pârâtă la etapa prealabilă, iar temei de recalculare a pensiei, începând cu 01 septembrie 2005, nu este. Mai mult ca atât, la 01 septembrie 2005, apelanta nici nu avea dreptul la 80 % din salariul mediu lunar al judecătorului, având o vechime de 12 ani și 6 luni în calitate de judecător, fapt confirmat însuși de către ultima.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

30. La 05 octombrie 2022, Vera Toma, reprezentată de avocatul Grigore Ciubuc, a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 21 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău. Ulterior, la 16 decembrie 2022, recurenta, prin intermediul avocatului său, a depus recurs motivat, solicitând admiterea

cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei decizii de admitere integrală a acțiunii.

SOLICITAREA RECURRENTULUI

31. În motivarea cererii de recurs s-a invocat că instanța de apel a încălcat dreptul recurenteii la un proces echitabil și nu a ținut cont de practica judiciară existentă pe cauze similare, examinate anterior. Totodată s-a indicat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii. Suplimentar s-au reiterat circumstanțele și motivele invocate în acțiune și în cererea de apel.

32. La 10 februarie 2023, Casa Națională de Asigurări Sociale a depus referință la cererea de recurs, solicitând respingerea acesteia.

TERMENUL DE DECLARARE A RECURSULUI

33. Art. 245 din Codul administrativ (în vigoare până la 01 septembrie 2023) relevă că:

„Recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.”

34. Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 21 septembrie 2022, dispozitivul fiind notificat recurenteii la 27 septembrie 2022 (f.d. 213, vol. I), iar decizia motivată – la 21 decembrie 2022 (f.d. 215, vol. I). Astfel, depunerea recursului nemotivat la 05 octombrie 2022 (f.d. 214, vol. I), cât și motivarea acestuia înregistrată la 16 decembrie 2022 (f.d. 1-6, vol. II), sunt în termen.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

30. Art. 244 alin. (1) din Codul administrativ (în vigoare până la 01 septembrie 2023) prevede următoarele:

„Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

31. Art. 246 alin. (1) și (2) Codul administrativ (în vigoare până la 01 septembrie 2023) prevede:

„(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere.

(2) Recursul se declară inadmisibil în special când:

- a) decizia instanței de apel nu poate fi contestată cu recurs;
- b) recursul este depus în mod repetat;
- c) recursul este depus de o persoană neîmputernicită;
- d) recursul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art. 245 alin. (1);
- e) motivarea recursului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 245 alin. (2);
- f) cererea de recurs nu corespunde cerințelor stabilite la art. 244 alin. (2), art. 233 alin. (1) și (2) și art. 234 alin. (2) și recurentul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de Curtea Supremă de Justiție.”

35. Prin Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 (în vigoare din 01 septembrie 2023), a fost modificat cadrul normativ conexe reformei Curții Supreme de Justiție, inclusiv Cartea a treia „Procedura contenciosului administrativ” din Codul administrativ, în special prevederile cu privire la temeiurile recursului. Totuși, art. XI alin. (3) din Legea menționată, prevede că recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului. Aceleași considerente de deduc și din interpretarea art. 195 din Codul administrativ în coroborare cu prevederile art. 3 alin. (3) din Codul de procedură civilă către stipulează că, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedură civilă, cu excepția art. 169-171. Legea procedurală civilă care impune obligații noi anulează sau reduce drepturile procedurale ale participanților la proces, limitează exercitarea unor drepturi ori stabilește sancțiuni procedurale noi sau suplimentare *nu are putere retroactivă*.

36. În consecință, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, la examinarea admisibilității recursului, va aplica prevederile Codului administrativ în redacția în vigoare la data declarării recursului.

MOTIVAREA INSTANȚEI

37. În conformitate cu art. 246 alin. (1) din Codul administrativ (în redacția în vigoare la data declarării recursului), Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

38. Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase.

39. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

40. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

41. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ (în redacția în vigoare la data declarării recursului). În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

42. De asemenea, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ.

43. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

44. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder

împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct.230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p.141,§39).

45. La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, §31, Seria A, nr.212-A).

46. În circumstanțele menționate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Vera Toma, reprezentată de avocatul Grigore Ciubuc.

47. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Vera Toma, reprezentată de avocatul Grigore Ciubuc.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Malanciuc

Diana Stănilă